

॥ १५ ॥ महात्ययं अत्यंतक्षयकरं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ रौहिणेयो बलरामः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ उपहरे एकंति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

सेनापतिपतिचक्रे गुडाकेशं धनंजयं ॥ अर्जुनस्यापि नेता च संयंता चैव वाजिनां ॥ १५ ॥ संकर्षणानुजः श्रीमान्महाबुद्धिर्जनार्दनः ॥ तदृष्ट्वोपस्थितं युद्धं समास-
न्नं महात्ययं ॥ १६ ॥ प्राविशद्भवनं राजन्यां डवानां हलायुधः ॥ सहाक्रूरप्रभृतिभिर्गदसां बोद्धवादिभिः ॥ १७ ॥ रौक्मिणेशाद्भुक्तसुतैश्चारुदेष्णपुरोगमैः ॥ व-
ष्णिमुखैरधिगतैर्व्याघ्रैरिव बल्लोक्तैः ॥ १८ ॥ अभिगुप्तो महाबाहुर्मरुद्भिरिव वासवः ॥ नीलकौशेयवसनः कैलासशिखरोपमः ॥ १९ ॥ सिंहखेलगतिः श्री-
मान्मदरक्तांतलोचनः ॥ तदृष्ट्वा धर्मराजश्च केशवश्च महाद्युतिः ॥ २० ॥ उदतिष्ठत्ततः पार्थो भीमकर्मा वक्रोदरः ॥ गांडीवधन्वा ये चान्ये राजानस्तत्र केचन ॥ २१ ॥
पूजयांचक्रिरे ते वै समायांतं हलायुधं ॥ ततस्तं पांडवो राजा करे पस्पर्श पाणिना ॥ २२ ॥ वासुदेवपुरोगास्तं सर्व एवाभ्यवादयन् ॥ विराट्द्रुपदौ वृद्धावभिवाद्य हला-
युधः ॥ २३ ॥ युधिष्ठिरेण सहित उपाविशदरिंदमः ॥ ततस्तेषूपविष्टेषु पार्थिवेषु समंततः ॥ वासुदेवमभिप्रेक्ष्य रौहिणेयोभ्यभाषत ॥ २४ ॥ भवितायं महारौद्रो
दारुणः पुरुषक्षयः ॥ दिष्टमेतद्ध्रुवं मन्येन शक्यमतिवर्तितुं ॥ २५ ॥ तस्माद्युद्धात्समुत्तीर्णानपि वः समुहजनान् ॥ अरोगानक्षतैर्देहैर्द्रष्टास्मीति मतिर्मम ॥ २६ ॥
समेतं पार्थिवं क्षत्रं कालपक्वमसंशयं ॥ विमर्दश्च महान् भावी मांसशोणितकर्दमः ॥ २७ ॥ उक्तो मया वासुदेवः पुनः पुनरुपद्वरे ॥ संबन्धिषु समावृत्तिवर्तस्व मधुसू-
दन ॥ २८ ॥ पांडवा हि यथास्माकं तथा दुर्योधनो नृपः ॥ तस्यापि क्रियतां सात्यं सपर्येति पुनः पुनः ॥ २९ ॥ तच्च मे नाकरोद्वाक्यं त्वदर्थं मधुसूदनः ॥ निर्विष्टः सर्वभा-
वेन धनंजयमवेक्ष्य ह ॥ ३० ॥ ध्रुवोजयः पांडवानामिति मे निश्चिता मतिः ॥ तथा त्व्यभिनिवेशो यं वासुदेवस्य भारत ॥ ३१ ॥ न चाहमुत्सहेरुष्णमृतलोकमुदीक्षि-
तुं ॥ ततोहमनुवर्तामि केशवस्य चिकीर्षितं ॥ ३२ ॥ उभौ शिष्यौ हि मे वीरौ गदायुद्धविशारदौ ॥ तुल्यस्नेहोऽस्म्यतो भीमे तथा दुर्योधने नृपे ॥ ३३ ॥ तस्माद्यास्यामि
तीर्थानि सरस्वत्यानि पेयितुं ॥ न हि शक्यामि कौरव्यान् शयमानानुपेक्षितुं ॥ ३४ ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुरनुज्ञातश्च पांडवैः ॥ तीर्थयात्रायै यौरामो निवर्त्य मधुसू-
दनं ॥ ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि सैन्यनिर्याणपर्वणि बलरामतीर्थयात्रागमने सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्नेव काले तु भीष्मकस्य महात्मनः ॥ हिरण्यरोम्णो नृपतेः साक्षादिद्रसखस्य वै ॥ १ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति उद्योगप० नैलकंठीये भारतमावदीपे सप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ ॥ ७३ ॥ एतस्मिन्नितिसाक्षात्पुत्रइतिसंबंधः ॥ १ ॥